

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Leven en GROEIEN

2 “De Here HEERE gaf Mij een tong van één die onderwijs ontving (SV: een tong der geleerden), zodat Ik weet met de vermoede een woord op de juiste tijd te spreken. Hij wekt Mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen. De Here HEERE heeft Mij het oor geopend, en Zelf ben Ik niet ongehoorzaam (SV: en Ik ben niet weerspanning), Ik wijk niet terug. Ik geef Mijn rug aan hen die Mij slaan, Mijn wangen aan hen die Mij de baard uitplukken. Mijn gezicht verberg Ik niet voor smaad en speeksel.” (Jesaja 50:4-6) ¹

Bovenstaand Schriftwoord heeft mij er toe gebracht om ditmaal iets te schrijven over “Leven en GROEIEN”. Vanzelfsprekend **in, met en door Christus**, van Wie de profeet hier gesproken heeft als **Gods volmaakte Dienstknecht**. Waarachtige gelovigen kunnen dit “Leven en GROEIEN” niet alleen van Hem leren; maar zij vinden dit alles ook **alléén in Hem** Die daarvoor op aarde kwam.

In deze laatste dagen, nu het einde in zicht komt – moge een biddende studie van de Bijbel ons allen hiervan overtuigen – is dit “Leven en GROEIEN” meer dan ooit tevoren een dringende noodzaak geworden. Er is zo ontzaglijk veel haast in het leven van alle dag in deze tijd, zo vol van verwarring in alle sectoren, dat het, in het licht van voornoemde gebiedende noodzaak, nodig is om deze vaart wat af te remmen; zelfs zó dat, wanneer

---

¹ Alle Bijbelteksten zijn **door mij** vermeld in de Herziene Statenvertaling / **HSV**, tenzij anders vermeld. (noot AK)

omstandigheden zulks vergen, gestopt kan worden, om nog dieper na te denken over vele en velerlei zaken, om dingen te overwegen, om onder de eminente **leiding van de Heilige Geest**² – die deze Leraar der gerechtigheid is – dat wat **Hij** nuttig en nodig oordeelt te leren en te besluiten.

3 Al dat overdonderend lawaai in onze hedendaagse wereld maakt dat wij heel dikwijls geen rustige plaats meer kunnen vinden om stil te luisteren naar die Stem die zo zachtjes kan klinken in onze ziel – **de Stem van de levende God**. Het

jachtige leven van tegenwoordig, lawaaierig en vol van tamtam, maakt het ons bijna onmogelijk om zó te horen, dat wij tegelijkertijd kunnen ontdekken wat Hij ons te zeggen heeft, om alsdan datgene in praktijk te brengen wat Hij gesproken heeft. Niet door kracht, noch door geweld, maar door Zijn Geest. Maar wat **de Geest der Waarheid** ons ook zal zeggen, het zal altijd neerkomen op een boodschap betreffende die Persoon, Die in Gods Raadsplan centraal staat: namelijk Jezus Christus. En al wat de Heilige Geest ons zal toevertrouwen, zal altijd datgene zijn wat Hij, op Zijn beurt, heeft gehoord, en wat zal dienen tot verheerlijking van de Naam van de eniggeboren Zoon van God.

“Want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken... Die

---

² Zie eventueel onze GRATIS studie **[“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”](#)** van CJH Theys. (noot AK)

zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen.” (Johannes 16:13b-14)

Wij worden LEVEND door ervaring

Gods Geest confronteert ons altijd weer – en houdt daarmee niet op! – met wat Jezus Christus heeft volbracht door Zijn kruisdood; maar Hij houdt ons tevens voor wat Hij heden ten dage **wil** en **kan doen** in Gods kinderen, door Zijn wonderbaarlijke opstandingsleven. Bestudeer de volgende Schriftpassages en mediteer erover in het verband waarin zij geplaatst zijn:

- *“Zo komt ook door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven.” (Romeinen 5:18b)*
- *“Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die **IN Christus Jezus** zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want de wet van de Geest van het leven IN Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.” (Romeinen 8:1-2)*
- *“Want Ik leef en u zult leven.” (Johannes 14:19b)*
- *“Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden **leven door Hem**.” (1 Johannes 4:9)*

Het is de Heilige Geest Zelf (er staat geschreven: “De Heere nu is de Geest”, in 2 Korinthe 3:17a), Die ons leidt in de volkomen evenwichtige, persoonlijke ervaring van de Christus. De heidenapostel

Paulus heeft van deze persoonlijke ervaring – die ook elk kind van God mag en moet kennen – getuigd met deze woorden: “**het leven is voor mij Christus**” (Filippenzen 1:21a). Deze ervaring heeft drie aspecten, die wij eerst nader zullen beschouwen:

1. Zij is ten eerste – **persoonlijk**.

5 De apostel spreekt van “mij”. Waar onze God geen Aannemer is van personen, daar is Hij in Zijn bemoeienis met een ieder Dezelfde. Het is Gods wil dat iedere Christen komt tot **een persoonlijke verhouding** met zijn Here en Heiland. De persoonlijke acceptatie moet gevolgd worden door een persoonlijke bekering, een persoonlijke onderwerping, overgave en toewijding aan Hem. Vooral in Paulus’ leven zien wij dit sterk naar voren komen.

2. Ten tweede is zij – **praktijk**.

Als wij Paulus’ betoog nauwkeurig volgen dan is er geen andere conclusie dan deze: dat Christus voor hem “het leven” is, en dat het heeft te maken met het alledaagse leven, en niet alleen met de godsdienstige zijde ervan, zoals geregelde bezoeken van samenkomsten, het getrouwelijk volgen van Bijbelstudies, het onderhouden van bidstonden, de toewijding aan zang en muziek tot verheerlijking van de Naam des Heren. Allemaal vormen en bezigheden die, helaas, grotendeels uitgegroeid zijn tot programmatische handelingen,

die slechts een paar uurtjes per week in beslag nemen.

Doch in de allereerste plaats houdt de uitspraak van de apostel in: dat hij met Christus “wandelt”, “leeft”, “spreekt” en “besluit”. Het betekent dat hij te allen tijde en overal in de tegenwoordigheid van zijn Meester vertoeft. Het is toch ook immers zó, dat er **geen leven is los van Christus**? Dit wordt ons zonder meer duidelijk als wij de gelijkenis van “De Ware Wijnstok en de ranken” bestuderen (zie [Johannes 15:1-8](#)). Onze “levenssappen” betrekken wij uit geen Ander, en de Ware Wijnstok is in voortdurende gemeenschap met de **in, door en met Hem** groeiende ranken. Daar is “onderscheidenheid” en toch ook “eenheid”. Deze onomstotelijke waarheid wordt ons te meer duidelijk door de “lering van Lichaam en leden”, van het “Brood en de samenstellende delen”.

Misschien zijn er onder ons die van mening zijn (en vaak ook zó spreken), dat hùn leven gevuld is met nog zo ontzaglijk veel dingen en zaken die zij onmogelijk met Hem kunnen delen. Dat kan heel goed waar zijn; maar is het dan niet veel beter voor dezulken om zonder AL die dingen en zaken te leven, “opdat zij Christus mogen gewinnen”? (zie Filippenzen 3:8b)?

3. Ten derde is zij – eeuwig behoud.

Het waarachtige Christelijke leven, het “wedergeboren leven”, bestaat dus in feite hieruit, dat Christus Zijn onsterfelijk leven in Zijn discipelen “uit-

leeft"! Wanneer Paulus getuigt: "het leven is voor mij Christus", laat hij daarop onmiddellijk volgen: "**EN het sterven is voor mij winst**" (Filippenzen 1:21b). De diepste zin hiervan komt neer op een ervaring, welke niemand anders de mens, die wedergeboren is, kan mededelen, namelijk:

- "Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven." (Galaten 2:20)

Glorie voor God! Paulus heeft dus nooit meer "geprobeerd" te leven, of "getracht" om Christus gelijk te zijn door Hem te volgen of te dienen; maar hij heeft zijn leven lang op aarde in volle overgave en toewijding de Here laten inkomen in zijn wedergeboren hart en vervuld leven, om in Hem te leven, geheel **naar Zijn heilige wil en welbehagen**.

De apostel ervoer diep in zijn innerlijke wezen de kracht van die nieuwe verhouding die er is voor Gods kinderen, door de dood van Jezus Christus en Diens opstanding. Het is de Heilige Geest, Die deze in ons leven realiseert. Het is de realisatie van: wat het kind van God niet kan, dat kan Hij; en wat de Christen niet heeft, dat heeft Hij; en wat de discipel ontbreekt, daarin voorziet Hij. **Want Hij alléén IS het Leven, IS het Antwoord, IS de Oplossing**. Geprezen zij Zijn Naam!

Een dienstknecht des Heren zei eens: "Een Christen is niet iemand die wanhopig handenwringend

uitroept: Waar moet het toch naar toe met de wereld van vandaag en met de mensen! Maar hij is iemand die met nimmer verflauwende stem uitroept: Zie, het Woord is vlees geworden en tot ons gekomen! Van zijn mond een bazuin makend, roept hij uit met verheffing van een gezalfde stem:

- *“Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn!”* (Romeinen 5:10)

Is Hij, Jezus Christus, ook tot ù gekomen lezer / lezeres? En heeft ù Hem, **de Vorst des Levens**, aangenomen voor tijd en eeuwigheid, en Hem toegelaten binnen te komen en blijvend te wonen in uw verlost zondaarshart? Als dit zo is, laat Hem dan in dat hart en leven doen wat **Hij in u** wil doen, wat **Hij met u** wil (gaan) doen en wat **Hij ook door u** zal doen, zodat u en ik met Paulus kunnen zeggen:

- *“Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?”* (Romeinen 8:32)

Hierdoor kon de apostel ook getuigen (en wij alsdan met hem): *“Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft”* (Filippenzen 4:13, sv). God zij geloofd in Jezus Christus, onze Here. Amen.

Gods Weg: Voorbereiding.

Gods Plan: Bekwaam maken.

Kennen wij eenmaal Gods plan en doel met en voor ons leven, dan komt er rust en vrede in het hart, dat zich alsdan mag verblijden. Hij zal dan voortgaan met werken, want Hij laat het eenmaal in ons begonnen werk niet meer los. Voor Gods kinderen is dat Woord:

9 *“Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooien zal tot op de dag van Jezus Christus.”* (Filippenzen 1:6)

Doch in dit alles gaat God Zijn eigen weg en volgt Hij Zijn eigen methode. Wellicht is het óók u opgevallen dat Gods voorwaarde voor groei, altijd “**reï-niging**”³ is (zie [Johannes 15:2b](#)). Zonder deze persoonlijke reiniging is er geen groei in ons Christelijk leven. En groei komt voort uit een “**noodgeval**” (zie Mattheus 13:30⁴). Anders gezegd en geschreven: God laat in een Christenleven persoonlijke nood toe als een goddelijk “beginsel”, opdat langs deze weg het geloofsleven kan groeien, en omdat Hij Zijn kinderen wil aftrekken van alles wat zich **buiten Christus** bevindt, waardoor alleen

---

³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Heiligmaking](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁴ **Mattheus 13:30**, *“Laat ze allebei samen tot de oogst op-groeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.”*

Christus CENTRAAL komt te staan.

Nood schept als het ware “behoefte”, en wat onze **groei** aangaat, zorgt juist die nood ervoor dat wij het uitschreeuwen tot God en ons geheel en al uitstrekken in het geloof tot Hem, bij Wie alle dingen mogelijk zijn. In dit licht mogen wij verstaan, hoe belangrijk onze noden zijn in Gods plan met ons.

10 Alle “Zaligsprekingen” ⁵ zijn in wezen gebaseerd op zulk een “nood” van de ziel! David roept uit: “*In mijn nood riep ik de HEERE aan, ik riep tot mijn God...*” (Psalm 18:7). Zijn “boete-psalm” ([Ps. 51](#)) doet ons zijn grote ziele-nood kennen, waardoor hij zich geheel en al op de Here verliet.

Job ⁶, Jona, de Prediker en Spreukendichter hebben allen die levensnoden gekend, die hebben mogen dienen tot hun **geestelijke groei**.

In deze tijd zien wij zo weinig hartgrondige bekeringen, omdat de zielen in zovele evangelisatiediensten de nood (dit is: zonden-overtuiging) weinig of helemaal niet kennen, waardoor zij, vanwege opgedrongen waarheden, komen tot een verstandelijk geloof zonder bewuste ervaring van gered-te-zijn.

---

⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 10 ZALIGSPREKINGEN](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Het boek JOB, over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

Schriftuurlijke voorbeelden van Goddelijke “voorbereiding” vinden wij onder meer in [1 Koningen 18:30](#), [2 Koningen 3:14-15](#), [Esther 4:14](#), [Handelingen 1:8](#), [Handelingen 2](#), [Hosea 6](#), [Hosea 10:12](#), [Efeze 5:25-32](#) en [1 Thessalonicenzen 3:11-13](#).

Zonder de voorbereidingen van God in ons leven zullen wij de bekwaamheid, die wij nodig hebben voor ambt en bediening, missen.

11 De **nood** in Mozes' leven was zó groot, dat toen God hem aangreep in zijn roeping, hij allereerst zijn onwaardigheid en onbekwaamheid beleed, en slechts gesterkt werd door Gods opdracht, voorziening(en) en tegenwoordigheid in zijn leven.

Het is voorwaar iets versterkends en verkwikkends wanneer wij, door genade, mogen verstaan dat God zonder uitzondering de roeping om een herder te zijn voor anderen, slechts doet komen in de levens van degenen die ook de diepten van eigen mislukking en bankroet hebben gekend.

Educatie, scholing, begaafdheid, maken iemand nog geenszins geschikt om een roeping van Gods wege te ontvangen. Wanneer iemand de bittere ervaringen van zijn eigen ontoereikendheid en armoede mist (niet kent), zo is zo iemand **ongeschikt** om de last van enige bediening en/of ambt te dragen!

Toen Petrus tot het volle besef gekomen was van zijn eigen falen ten opzichte van zijn Here en Heiland, van zijn trouw in volgen en dienen, ontdekte hij terzelfder ure de omvang van zijn zwakheid...

Maar tegelijkertijd kon de Here tot hem spreken en hem de opdracht toevertrouwen om voor Zijn schapen en lammeren te zorgen en te waken!

Waarlijk, uit de Schriften leren wij dat er een diepe, grondige en dikwijls langdurige voorbereiding moet zijn, willen wij bekwaam gemaakt kunnen worden door Gods Geest... wil Christus centraal staan in onze handel en wandel... wil ons dienen

12 strekken tot **verheerlijking van Jezus' Naam.**

Gods voorbereiding culmineert hierin, dat Hij ons bewust maakt van de "niets-waardigheid" van ons "eigen-ik", en onze absolute **afhankelijkheid van Christus.**

Het zoeken naar meerdere genade, het ijveren naar meer reiniging, het jagen naar heiligmaking,... dit alles doet heel dikwijls onvrede en onrust (dit is **nood**) toenemen in onze harten. Ook in deze omstandigheden geldt Jezus' dringende uitnodiging in Mattheus 11 vers 28-30:

*"Kom naar Mij toe (sv: **Komt herwaarts tot Mij**), allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht."*

Het doen ontstaan van deze strijd in ons leven is eveneens deel van de voorbereiding Gods. Opdat wij onszelf leren "zien", zoals Hij ons ziet; opdat wij ons verdoemelijk "eigen-ik" zien wegzinken in het drijfzand van vruchteloos pogen. Er is nooit

een “blijven in de Wijnstok”, zolang dit “zelfleven” nog graag een woordje meespreekt. De apostel Paulus schrijft in zijn brief aan de Romeinen:

- *“Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet.”* (Romeinen 7:18)

13 Niemand kan geestelijk GROEIEN in buien van ijver, in vlagen van gehoorzaamheid en onderwerping, bij tijden van geven en offeren!

Wanneer verder geestelijke onverschilligheid en geestelijke ongevoeligheid overheersen, houdt reiniging en heiliging op. Loutering en tuchtiging ⁷ van de Here zullen worden ervaren, zodra en zo gauw die liefde voor ons “eigen-ik” en voor de wereld verdwenen is; want pas dan kunnen wij bekwaam zijn om **met Hem verbonden te blijven**, waar wij ons ook ophouden.

Ons komen tot Hem, ons volgen en dienen van Hem, ons blijven in Hem... ach, het is alles louter **genade**. Maar dan dienen ook allen te beseffen, dat alleen maar op deze zelfde basis: “**genade**” moet worden geleefd, gewerkt en gediend!

Weliswaar wordt in en bij dit alles onze eigen vrije wil niet uitgeschakeld, integendeel, zij blijft werkzaam, doch niet om door eigen kracht tot het uiterste te gaan en om zodoende te trachten tot stand te brengen, wat alleen God kan doen!

---

⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Gemeentelijke tucht](#)” van CJH Theys. (noot AK)

Ons geloof en onze hoop brengen ons niet tot de overwinning ⁸ in Christus, zó, dat wij al onze ijver en kracht daarbij moeten optellen. O, neen! De overwinning wordt de onze, **door en in Christus**, plus onze onderworpenheid.

Ons geloofsvertrouwen in Hem is de erkenning dat **Zijn** weg en werk de beste zijn, en dat **Hij** dat voor ons kan doen, wat wij zelf nooit kunnen.

14 Gods voorwaarde is, dat wij Hem liefhebben – Gods mogelijkheden liggen in Zijn almacht. En tot Zijn recht komt Hij, omdat Hij Zich het doel voor ogen gesteld heeft.

“En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn. Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn...” (Romeinen 8:28-29a)

Laat oog en hart gericht blijven op het doel, mijn broeder en mijn zuster. Dat bij alle voetangels en klemmen, in alle moeite en strijd, het hart altijd zal bidden:

“HEERE, U doorgrondt en kent mij. U kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd. Al is er

---

⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

nog geen woord op mijn tong, zie, HEERE, U weet het alles. U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij. Dit kennen – het is mij te wonderlijk, te hoog, ik kan er niet bij.” ... “Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg.” (Psalm 139:1-6 en 23-24)

15 Amen.

Groeiverhinderingen

Als de apostel Paulus in zijn brieven spreekt van “in mijn vlees”, dan wil hij daarmee alles aangeven wat nog “aards-gebonden” is; zulks in tegenstelling met datgene wat “hemels-gebonden” is of wat van de Geest Gods is.

Dezelfde strekking heeft dit woord “vlees” in Genesis 6:3, waar geschreven staat: *“Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is...”*

Het is onmogelijk voor ons, mensen, om **geestelijk** te denken, **geestelijk** te GROEIEN, kortom, om een **geestelijk** leven te leiden, zolang als dit “vlees” prevaleert. Het is juist dit “vlees” dat in het “aards-gebonden” zijn alles probeert te doen om “geestelijk” te lijken. Vanzelfsprekend komt het dan enkel en alleen tot een leven in schijn, ofwel: tot een “schijnheilig leven”.

Het komt, om met de Bijbel te spreken, tot “een gedaante van godzaligheid” (SV) of “een schijn van

godsvrucht” (HSV, zie 2 Timotheus 3:5a) en meer niet. Het is derhalve belangrijk voor de Christen om de “**kenmerken**” van dit vlees te leren kennen en de “verhinderingen” – welke, vanwege menigvuldige “vlees-werkingen” optreden in ons geestelijk leven – waardoor onze geestelijke groei niet alleen belemmerd wordt, doch veelal onmogelijk gemaakt.

Jezus zei in die bewuste nacht tot Nicodemus:

16 • *“Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest.”* (Johannes 3:6)

“Aards-gebondenheid blijft onveranderlijk zolang daar geen sprake is van verlossing door het Bloed van het Lam”⁹. En in die “aards-gebondenheid” is er voortdurende **strijd tegen** al wat van **de Geest Gods** is. Het “vlees” kent dan ook geen andere begeerte dan strijd te voeren tegen de Geest; het omgekeerde is evenzogoed waar. Het staat zo geschreven in Paulus’ brief aan de Galaten:

“Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.” (Galaten 5:17)

Daarom zijn er deze onuitwisbare kenmerken, die voor zichzelf spreken:

1. Geen onderworpenheid aan God, de Heilige Geest.

---

⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, over satans zondemacht”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

2. Voortdurende vijandschap tegen God, de Heilige Geest.

3. Aards-gericht-zijn (gelijkvormigheid en gezindheid aan de wereld).

4. Dode werken.

17 Gods Woord leert ons verstaan dat zelfs kinderen Gods nòg “vleselijk” kunnen zijn. Paulus’ vermaan aan het adres van de Korinthiërs, maakt één en ander duidelijk: *“En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot mensen die geestelijk zijn, maar als tot mensen die nog vleselijk zijn, als tot jonge kinderen in Christus.”* (1 Korinthe 3:1)

Paulus verwijt de Galaten dat zij, die begonnen waren in de Geest, geëindigd waren in het vlees, zó betoverd waren zij door degenen die alsnog de wet en haar werken wilden doen gelden in het aan Christus overgegeven leven.

“O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was (sv: onder u gekruist zijnde)? Dit alleen wil ik van u vernemen: Hebt u de Geest ontvangen uit de werken van de wet, of uit de prediking van het geloof? Bent u zo dwaas? U die met de Geest begonnen bent, gaat u nu eindigen met het vlees?” (Galaten 3:1-3)

Twist veroorzaken, nijd en bitterheid opwekken, zijn even grove zonden als overspel, hoererij, onreinheid, ontuchtigheid, afgoderij, jaloezie, moord, dronkenschappen, en noem maar op... Dit alles is

onlosmakelijk het bewijs van “aardsgebondenheid” en wortelt in het “vlees”!

Het behoeft waarlijk geen nader betoog dat déze alle **verhinderend, remmend** werken; ja, zelfs **verlamvend**, in zulk een mate dat het geloofsleven niet kan GROEIEN.

18 Het niet liefhebben van elkander (zie [Johannes 15:17](#)); de veranderlijkheid van ons woord, ons getuigenis (zie [2 Korinthe 1:17-19](#)); bloedbanden laten prevaleren (zie [2 Korinthe 5:16](#)) en meer, zijn evenzovele ergerlijke verhinderingen voor de gestadige groei van het geloofsleven. Dat wij gewaarschuwd zijn.

In hun “subtiliteit” gaan deze schuil onder het mom van “dit en dat”. Christenen kunnen alleen hiervan verlost worden door de Here Jezus Christus. **Een vastere inwoning van Hem** Die in Zijn kinderen – met al Zijn kracht – wonen wil, waarborgt ons volkomen verlossing. De praktische geloofshouding van Gods kinderen moet zijn:

- *“Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar **levend voor God** in Christus Jezus, onze Heere.”* (Romeinen 6:11)

En dit **door de Heilige Geest!** Glorie voor God!

Aanbevolen voor biddend onderzoek:

- *“maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.”* (Judas 23b)
- *“Want wij zijn de besnijdenis, wij die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen en niet op het vlees vertrouwen.”* (Filippenzen 3:3)

- *“Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde.”* (Galaten 5:13)
- *“Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.”* (Romeinen 13:14)

19 God helpe ons allemaal, want wij groeien niet in Christus, maar **het is Christus Die in ons groeit.** Belangrijk is alleen, wat Christus is in de Zijnen, en niet wat **wij** zijn!

CJH Theys

Uit: Perspectiefbundel 1
Digitaal uitgewerkt door A. Klein